

K POUŽITÍ

divizní dělostřelecké skupiny

Podle současných názorů na bojovou činnost při omezeném použití jaderných zbraní nebo bez použití prostředků hromadného ničení vůbec zvyšuje se úloha bojového použití dělostřelectva. Většinu úkolů palebné podpory vševojskových svazků může plnit dělostřelectvo a letectvo. Možnost manévru palbou do hloubky a šířky, rychlé soustřeďování palby na důležité cíle předurčuje dělostřelectvo jako jeden z hlavních prostředků palebné podpory vševojskových svazků a útvarů na celou hloubku jejich úkolu.

Za těchto podmínek bude v útočné operaci plnit tyto hlavní úkoly:

- umlčovat a ničit taktické prostředky jaderného napadení nepřítele, živou sílu, tanky, bojovou techniku a palebné prostředky pěchoty, dělostřelectvo, minomety, PL prostředky záloh a míst velení,
- umlčovat radiotechnické a radiolokační prostředky,
- zabraňovat nepříteli v manévru silami a prostředky,
- zabezpečit přelet taktických vzdušných výsadek, vysazení a podporovat jejich činnost,
- podporovat zasazení druhých sledů, předsunutých odřadů do boje a jejich činnost v hloubce nepřátelské obrany,
- zabraňovat protiztečím nepřítele, odchodu a upevňování na nových čarách.

V článku nechceme rozebírat četnost výskytu těchto cílů a možnosti dělostřelectva k jejich umlčování nebo ničení co do počtu hlavní a střeliva, které má vševojskový svazek k dispozici. Na toto téma byla uveřejněna řada hodnotných příspěvků ve Sborníku MNO-VRVD i v časopise Vojenská mysl. Upozorňujeme jen na skutečnost, že není v možnostech dělostřelectva poskytnout se současnými počty dělostřeleckých hlavní účinnou podporu k plnému umlčení nebo ničení cílů, a to buď pro nedostatek hlavní nebo malou kapacitu dopravních prostředků ke zvýšenému přísunu střeliva k těmto zbraním, jehož

potřeba vzrůstá též požadavkem umlčet větší počet objektů nepřítele menším počtem hlavní, které jsou k dispozici.

Situaci může částečně zlepšit zesílení pluků jedním až dvěma dělostřeleckými oddíly (1 organický oddíl msp-tp a oddíl od divizního dělostřeleckého pluku), které budou v přímé podřízenosti velitele dělostřelectva pluku, dále vytvoření divizní dělostřelecké skupiny z prostředků armádní kanónové děl. brigády k umlčení a ničení taktických cílů v hloubce sestavy nepřítele v hodnotě 2—3 oddílů. To ovšem předpokládá, uvažujeme-li posílení 2—3 vševojskových divizí z celkového počtu armádních svazků, mít k dispozici kdb armádního typu v síle nejméně 4—6 oddílů.

Ke zvýšení bojové hodnoty při použití divizní dělostřelecké skupiny vytvořené z oddílů armádní kdb a k zjednodušení struktury velení a součinnosti s NRVD vševojskové divize, chceme poukázat na některé problémy vyplývající z rozmístění jednotlivých míst velení a současného způsobu řízení bojové činnosti divizní dělostřelecké skupiny.

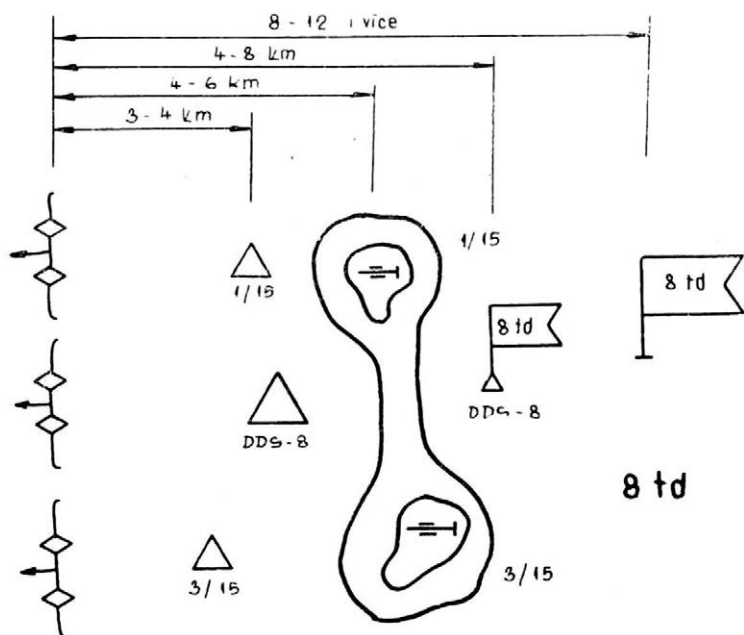
Divizní dělostřelecká skupina zaujímá s ohledem na úkol podporovaného vševojskového svazku bojovou sestavu s pozorovatelnami umístěnými v hloubce 2—4 km od předního okraje, palebná postavení 4—6 km v hloubce. K usnadnění manévru palbou a možnosti plného pokrytí odpovědného palebného pásma, které bude zpravidla totožné s šířkou úkolu divize, je nutné volit rozstup mezi oddíly skupiny 5—8 km.

To umožní též racionální využití průzkumných prostředků (např. divizní dělostřelecká skupina, vytvořená ze 2 oddílů, velitelství a štábu kdb může mít k dispozici z organických prostředků průzkumu 3 pozorovatelné základního průzkumu, 3 dělostřelecké pohyblivé pozorovatelné, 1 četu zvukoměřného průzkumu, bez přihlídnutí k možnostem využití přidělených prostředků, jako SNAR II., vrtulník, dělostřelecký průzkumný letec atp.).

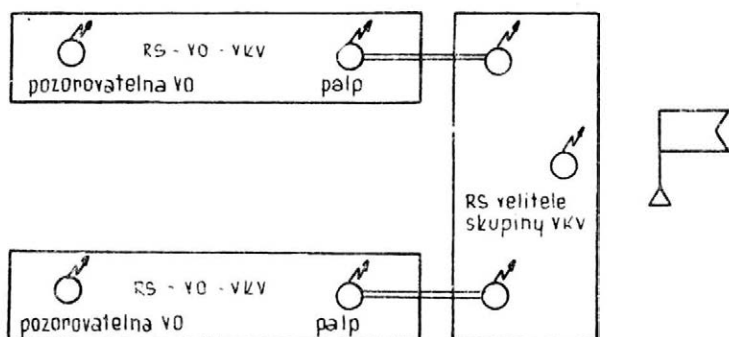
Takto volená bojová sestava umožní řídit a velet dělostřelecké skupině rádiovými stanicemi R 108, které jsou k dispozici na všech stupních velení.

Naproti tomu velitel vševojskové divize velí v průběhu boje převážně z velitelského stanoviště, které je hlavním místem velení. Podle situace bývá umístěno 8—12 i více km od předního okraje vlastních vojsk. Pouze při změně velitelského stanoviště nebo je-li velení z velitelského stanoviště ztíženo, obsazuje předem určené velitelské stanoviště, zaujaté zpravidla 4—8 km od předního okraje.

Možná varianta jednotlivých prvků bojové sestavy divizní dělostřelecké skupiny a prvků velení divize je uvedena na **obr. 1**. Uplatňování palebné podpory na vedení boje divizní dělostřeleckou skupinou, která je pak jedním z nejhlavnějších palebných prostředků velitele divize, vyžaduje přímý styk velitele divize (jeho NRVD) s velitelem divizní dělostřelecké skupiny. Tento problém můžeme řešit i tak, že velitel skupiny je přítomen na PVS divize nebo VS, popřípadě v jeho bezprostřední blízkosti. Tím se dostává velitel skupiny mimo bojovou sestavu svých prostředků, což komplikuje systém velení celé skupině, retranslaci palebných rozkazů a povelů palebným jednotkám vzhledem k dosahu rádiových stanic, kterými je dělostřelecká skupina vybavena. Vzniklou situaci můžeme v některých případech řešit tím, že velitel skupiny velí přímo do palebných postavení ze stanoviště velitele divizní dělostřelecké skupiny, je-li v prostoru PVS divize. Tento způsob je dnes vzhledem k možnostem spojovacích prostředků nejvýhodnější. Velitel divize (NRVD), který je na VS, řídí velitele divizní dělostřelecké skupiny cestou VS—PVS.

Aby velitelé oddílů byli informováni o plnění úkolů svými jednotkami, je nutné v tomto případě umístit další rádiové stanice (určené k retranslaci) do palebných postavení a celý systém spojení pak uskutečňovat v obráceném sledu, tj. palebné postavení → velitel oddílu → pozorovatelna velitele skupiny. K vedení paleb, vyplývajících z průběhu bojové situace na předním okraji a k umlčování nebo ničení cílů, zjištěných průzkumnými prostředky skupiny, je nutné umístit zástupce velitele divizní dělostřelecké skupiny na pozorovatelnu skupiny, odkud vydává palebné úkoly bez možnosti retranslace povelů pouze velitelům oddílů. Ti pak zabezpečují splnění úkolů jednotkami ve své střelecké síti (viz **obr. 2**).

Tento způsob není právě výhodný a systém velení a spojení ve skupině značně komplikuje. Situaci bychom zjednodušili vybavením dělostřelecké skupiny výkonnými směrovými stanicemi ke spojení velitel divize (NRVD) — velitel dělostřelecké skupiny, umístěnými v prostoru PVS nebo VS divize; druhá možnost je vybavit velitele skupiny a velitele oddílů rádiovými stanicemi typu TRINEC. V tomto případě by velitel skupiny mohl plnit palebné úkoly i součinnost s velitelem divize jak ze svého stanoviště v sestavě divizní dělostřelecké skupiny, tak i v případě jeho přítomnosti na VPS (VS) divize ze stanoviště NRVD (viz **přílohu 1 ad a**). Tento způsob by urychlil časové plnění palebných úkolů, předávání zpráv a hlášení. Umožnil by též vhodnou volbu bojové sestavy oddílů, protože dnes vzhledem k použití rádiových stanic R-108 je tato volba ovlivněna dosahem stanic a bojová sestava pozorovatelů velitelů oddílů i jejich palebných jednotek inklinuje k mjstu velení skupiny. S použitím stanic RM 31 A k součinnostnímu spojení nemůžeme počítat vzhledem k jejich dosahu i proto, že slouží v rámci skupiny k předávání zpráv, rozkazů, úkolů, zabezpečují spojení po linii štábů a odlehčují použití střelecké sítě, která je k dispozici k plnění palebných úkolů.

Rádiové stanice TRINEC umožnily by velitelům oddílů i součinnost se vševojskovou divizí a velet divizní dělostřelecké skupině v těch případech, kdy u dalších oddílů kdb velí skupině jeden z velitelů oddílů. Bez těchto stanic by byla použitelnost obou oddílů k centralizaci palby ve skupině podle požadavků velitele divize velmi ztížena. V případě velení takto zformované skupině z PVS (VS) divize využije velitel druhého velitele oddílu, který povel předává (retranslací) skupině (viz **přílohu 1 ad b**).

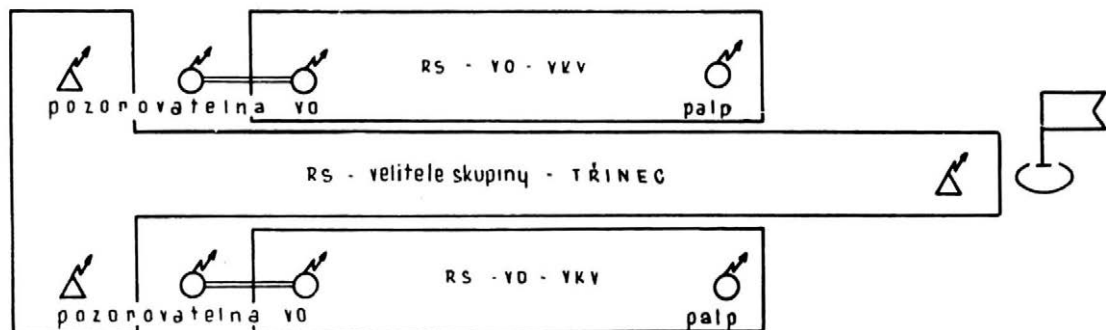
Vyřešení této problematiky pomůže zlepšit řízení součinnosti a využití palebných možností divizní dělostřelecké skupiny ve prospěch vševojskového svazku. Přidělení navrhovaných rádiových stanic kanónové dělostřelecké brigádě pak umožní velet skupině v rádiové síti NRVD divize i v těch případech, kdy přítomnost velitele divizní dělostřelecké skupiny na PVS (VS) divize nevyžadujeme, což by mělo být hlavní zásadou řízení činnosti divizní dělostřelecké skupiny.

Uvedené názory jsme získali a prakticky ověřili na několika součinnostních cvičeních i na cvičení VLTAVA.

ZPŮSOB SPOJENÍ POMOCÍ RS TRINEC

PŘÍLOHA 1

a/ Velitelem DDS je velitel kdb

b/ Velitelem DDS je velitel oddílu

